Dünyanın En Gırgır Hikâyeleri

YANLIŞ ADAM

YAZAN: AZİZ NESİN
ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

Adı Çetin'dir. Daha doğrusu Çetin olarak biliniyor, ama gerçekten Çetin mi, yoksa başka biri mi olduğu kesin değildir. Yaşamı bir yanlışlıkla başladı, yanlışlıkla sürdü, yine bir yanlışlıkla sona erdi.

Çetin'in babası, erkeklerin evlenecekleri kızları kendilerinin değil, ana babalarının seçtiği o eski dönemde evlenmişti. Babası genç, güzel, sarışın bir kızla evlenmek istiyordu. Annesiyle babası, ona tam istediği gibi bir kız bulduklarını söylediler. Nikah kıyıldı. O dönemde evlenenler, ancak nikahtan sonra birbirlerinin yüzlerini görebilirlerdi.

Çetin'in babası gerdek odasında yeni eşinin yüzündeki duvağı açınca şaşırıp kaldı. O, genç, güzel sarışın bir kızla evlenmek istemişti. Oysa karşısında, yaşlı, çirkin, kara suratlı bir kadın vardı. Bu yanlış evlenmede yanılan yalnız Çetin'in babası değildi. Kadın da uzun boylu, zengin yaşlıca bir erkekle evlenmek isterken, koca diye karşısında gencecik bir bodur delikanlı bulmuştu. İkisi de yazgılarına razı oldu.

İşte bu çiftin çocuğu olan Çetin, bu yüzden sık sık,

-Beni yanlış bir kadın doğurdu, babama göre annemin güzel bir sarışın olması gerekirdi.. derdi.

Çetin:

-Babam da yanlıştır, anneme kalsaydı ben başka bir adamın oğlu olmalıydım, demekte de haklıydı...

Yanlışlıklar Çetin'in yakasını hiç bırakmadı. Daha doğmadan önce başlayan yanlışlık doğumunda da başına geldi. Onun doğduğu gün, doğumevinde sekiz kadın birden on çocuk doğurmuştu. Kadınlardan biri üçüz doğurmuştu. Bu da Çetin'in annesiydi. Bir hekim, iki ebe, üç hemşire, aynı zamanda doğum ağrıları tutan bu sekiz kadını birden doğurttukları için, o telaş içinde doğan on çocuğun hepsi birbirine karışmıştı. Doğum yapan kadınlar, kendilerine ya da kocalarına benziyor diye çocukları seçip seçip alıyorlardı. Çetin'in annesi, gözüne kestirdiği birbirine benzeyen üç çocuğu seçip aldı. Üçüzlere İlkin, Çetin Metin adları konuldu. Üçüzler tıpatıp birbirlerine benzedikleri için hangisinin İlkin, hangisinin Çetin, hangisinin Metin olduğu ayırt edilemiyordu.

Üçüzlerden biri hastalanmıştı. Annesi hasta olanına yanlışlıkla ilâç diye çamaşır suyu içirdi, o gün çamaşırları da ilâçla yıkadı. Yıkanan çamaşır, arınacak yerde kirlendi, hasta çocuk da sağalacak yerde öldü. Üçüzlerden ölenin hangisi olduğu hiç bir zaman anlaşılamadı, Çetin.

-Yanlışlıkla ilâç diye çamaşır suyu içip ölen ben miydim, yoksa İlkin miydi? Yani ben öldü sanılan İlkin'in yerine mi yaşıyorum? Bunu hiç bir zaman anlayamadım, derdi...

Üçüzler ikiz kaldı: Çetin'le Metin. İkizler bir gün dere kıyısında arkadaşlarıyle kavga ettiler. Bu kavgada ikizlerden biri dereye düşüp boğuldu. Ama boğulanın Çetin mi, Metin mi olduğu yine anlaşılamadı. Çetin yanlışlıkla Metin'in yerine mi yaşadığından yaşam boyu kuşkulandı...

Çetin okulda, sınav kağıtlarının, sonra da numaraların yanlışlıkla karışması yüzünden iki yıl sınıfta kalıp liseyi bitiremedi.. Askere gitti, Terhis olup askerden döndükten bir süre sonra yine askere çağırdılar. Birinci askerliğini, nüfus kütüğüne yanlışlıkla erkek olarak yazılan kız kardeşinin yerine askerlik yaptığını, kız kardeşinin erkek değil kız olduğunu ispat etmek o denli uzun sürmüştü ki, Çetin o zamana dek ikinci kez askerliğini yapıp bitirdi.

Yanlışlıklar kurbanı Çetin'in başına gelen yanlışlıkların en acıklısı şudur. Bir gün bir piyango bileti aldı. Yanlışlıkla bilet kaybolur diye numarasını cep defterine yazdı. Bileti de eski paltosunun cebine koydu. Sonra kahveye gitti. Paltosunu çıkarıp askıya astı. Bir kahve içti. Paltosunu giyip çıktı. Çetin'i iki polis yakalayıp karakola götürdü. Çetin, bilerek değil, yanlışlıkla kendi paltosu diye başkasının palto-

sunu giymiş olduğunu karakolda bir türlü, anlatamadı. Bu yanlışlık yüzünden üç ay hapis yattı. O hapisteyken, aldığı piyango biletine bir milyon lira çıkmıştı. Yanlışlıkla giydiği yeni paltoyu ondan almışlar, cebinde bilet bulunan eski paltosunu da ona geri vermemişlerdi. Bu yanlışlık yüzünden, piyangodan çıkan bir milyon lirayı alamadı.

Çetin'in yanlışlık yüzünden başına gelenler anlatmakla bitmez. Gençliğinde iyi futbol oynadığı halde, yanlışlıkla kendi kalesine gol attığından futbolu bırakmak zorunda kalmıştı. Koşucu olmuş, bir kır koşusunda yanlışlıkla ters yöne koşup, on bin metre yerine otuz bin metre koştuğu halde sonunculuktan kurtulamamıştı...

Bir derginin, "Arkadaş olalım" sayfasında adresini gördüğü bir kızla mektuplaşmış, kızla birbirlerine resimlerini göndermişler, sonunda buluşmaya karar vermişlerdi. İlk karşılaşmalarında Çetin, yine bir yanlışlığa kurban gittiğini anlamıştı. Çünkü kendisine gönderdiği fotoğraflarına göre dünya güzeli olması gereken kız, anlatılmaz bir cadaloz olarak karşısına çıkmıştı. Kız da düş kırıklığına uğramıştı. Çünkü Çetin de kıza kızın kendisine yaptığı gibi, çok rötuşlu fotoğraflarını göndermişti. Bu yanlışlık yüzünden ilk aşkı büyük bir acıyla son bulmuştu. Kendileri fotoğraflarına, fotoğrafları kendilerine benzemese de evlendiler. Ne var ki karısı yatakta en coşkulu anlarında kendinden geçip, yanlışlıkla kendisini eski sevgilisinin koynunda sanıp "Murat Murat, sık beni sar beni Murat" diye inliyor zavallı Çetin de, "Ben Murat değilim yahu Çetin'im" diye karısını dürtüp uyarmak zorunda kalıyordu. Çetin yanlışlıkla Murat'ın yerini aldığını, bir türlü kendi yerini alamayacağını anlayınca karısından ayrıldı.

Bir gün sokakta kavga eden iki kişi gördü. Kavgacıların ikisi de birisi ayırsa da şuradan savuşup gitsek diye düşünüyorlardı. İyi yürekli Çetin kavgacıları ayırmak için araya girince, onlardan biri savuşup gitti. Ama öbür kavgacı, "Sen ne karışıyorsun" diye Çetin'in gırtlağına sarıldı. Onları ayırmak için başka biri araya girdi. Sözde ayır-

mak için Çetin'e sille tokat girişti. Önceki iki kavgacı da gitmiş, ortada Çetin kalmıştı. Ne kavga nedenini biliyor, ne kaçan kavgacıları tanıyor ama yanlışlıkla dayak yiyip duruyordu. Toplanan kalabalıktan biri Çetin'i yanlışlıkla birisine, cüzdanını aşıran yankesiciye benzetti. "Tutun, yakalayıp hırsızı" diye bağırmasıyle Çetin'i çalyaka edip Emniyet Müdürlüğüne götürdüler. Hırsızlık bürosunda, evlerine giren hırsızları, sabıka defterindeki fotoğraflarından tanımaya çalışan on altı yurttaş vardı. Bu on altı yuirttaştan dokuzu, aradıkları hırsızın fotoğrafını tanıdılar. Bu on altı yurttaşla Çetin yüzleştirilince, içlerinden yedisi fotoğrafından tanıdıkları hırsızın Çetin olduğunu söylediler. Bu tanıkların dediğine göre Çetin aynı gece aynı zamanda yedi yerde birden hırsızlık yapmış oluyordu. Bu büyük yanlışlığı Çetin bir türlü anlayamadı. Cezaevini boyladı. Cezaevinden çıktıktan bir süre sonra, yolda giderken bir genç kadın, "Rica ederim, bir dakika şu çocuğu tutar mısınız?" diye Çetin'in kucağına kundakta bir çocuk bırakıp savuştu. Çetin, kucağında ağlayıp duran çocukla bir saatten çok sokak ortasındakadını bekledi. Daha da çok bekleyecekti ama, başka bir kadın, "İşte çocuğum" diye Çetin'in kucağındaki çocuğun üstüne atılınca polisler Çetin'i çocuk hırsızı" diye yakaladılar. Çetin bunda bir yanlışlık olduğunu boşu boşuna anlatmaya çalıştı...

Günlerden bir gün arkadaşlarıyle domuz avına gitmişti. Bir arkadaşı, onu çalılar arasında domuz sanıp yanlışlıkla vurmuştu.. Çetin'i cankurtaran arabasına bindirmişlerdi. Ama o gün, bir büyük bayramın geçit töreni vardı ve Çetin'i bindirdikleri cankurtaran arabası da geçit törenine katılan sağlık kuruluşları araçları arasındaydı. Çetin bu yanlışlık yüzünden hastaneye gidecekken, geçit töreninde valinin önünden geçti..

Çetin bir kadın arkadaşıyla geceyi bir otelde geçirecekti. Ama geceyarısı ahlak zabıtası oteli basınca Çetin don-gömlek pencereden atlayıp sokakta bir arabaya atladı. Şoföre, "Çek çabuk" dedi. Taksi diye yan-

5

lışlıkla ahlak zabıtası ekip şefinin arabasına bindiğini emniyet müdürlüğüne getirilince anladı.

Temiz süt emmişiyi bir aile kızıyle mutlu bir yuva kurmaya karar verdi. Kızla sevişiyordu. Ama ailesi, kızı Çetin'e vermek istemiyordu. Kızla anlaştılar, bir gece Çetin kızı evinden kaçıracaktı. Kararlaştırdıkları gibi kızın açık bıraktığı sokak kapısından Çetin geceleyin girdi. Yatak odasına süzüldü. Sevgilisini sırtlayıp kaçtı. Yaptığı büyük yanlışlığı da ancak ertesi sabah güneş ağarınca anladı. Koynunda sevgilisi, değil, sevgilisinin seksen yaşındaki babaannesi vardı..Geceleyin yanlışlıkla, kızın odası diye başka bir odaya girmişti.

Çetin'in yaşamı yanlışlıklarla doludur. Ne yazık ki, bu yanlışlıklar bir kez bile onun işine yaramadı. Ölümü de bir yanlışlık yüzünden olmuştur. Bir işe girmek için bir hastanede sağlık muayenesinden geçerken başka bir hastanın raporuyla Çetin'in raporu karışmış ve sapasağlam olan Çetin bu yanlışlık yüzünden acele böbreklerinden ameliyat edilmek üzere hastaneye yatırılmıştı. Ameliyatta böbreklerinin sağlam olduğu görülünce, hazır karnı açılmışken ameliyathaneden boş çevirmemek için Çetin'e apandisit ameliyatı yapılmış, ne var ki ameliyat yarası dikilirken yanlışlıkla, pamuk gazlıbez, pens ve lastik eldiven gibi birkaç parça tıp araç ve gereci Çetin'in karnında unutularak, sonradan ameliyathanede araç ve gereçler sayılıp da eksik çıkınca bu yanlışlık anlaşılmış, ama bu arada Çetin komaya girmişti. Hekimler Çetin'e o denli iyi baktılarki, bir küçücük yanlışlık yapılmasaydı, az kalsın Çetin kurtulacak ve yanlışlıklar dünyasında yeniden yaşamaya başlayacaktı. Hekim, Çetin'le aynı odada yatan hastaya serum, Çetin'e kan verilmesini başhemşireye söylemiş, başhemşire de hemşireye, hemşire de hastabakıcıya hastabakıcı da dört gün önce işe alınmış bir başka hastabakıcıya söylemişti. İki kişi karşılıklı konuşurlarken yanlışlıklar yapıp anlaşamazlarken, beş kişinin birbirlerine sözü ileterek anlaşmaları olanağı bulunmadığından acemi hastabakıcı her ne denli kendisine söylenileni yapmışsa da bir küçük

6

yanlışla, serum verilecek hastaya kan, kan verilecek Çetin'e de serum vererek her iki hastanın birden ölmesine çok şaşmıştı. Ölüm kuşkulu görüldüğünden Çetin'in cesedi morga kaldırıldı. Akrabaları ancak bir hafta sonra Çetin'in cesedini morgtan almaya izin çıkarmayı başarıp da, Çetin'in cesedine baktıklarında dehşete kapıldılar. Çünkü morgtaki cesetler birbirine karıştırılmış, yaşlı bir ermeni kadınının cesedi sanılarak Çetin'in cesedi çoktan morgtan alınıp Ermeni mezarlığında bir yere gömülmüştü. Şimdi Çetin'in cesedi diye, akrabalarına verilen de, morgta fazla kalan yaşlı Ermeni kadınının cesediydi. Çetin'in akrabaları, bitmez tükenmez bir türlü sonu gelmez yanlışlıkları daha da sürdürmemek için, Ermeni kadınının cesedini mezardan çıkartıp ceset değiştirmeye kalkışmadılar. Yeni bir yanlışlık daha ortaya çıkmasın diye, kendilerine verilen cesede razı olup, Ermeni kadının cesedini sanki Çetin'in cesediymiş gibi mezarına gömdüler. Gömme sırasından birden mezar çiçeklerle doldu, sonra da bir kalabalık mezarı çevreledi. Daha sonra buraya gömülenin memlekete çoook büyük hizmetler yaptığını anlatan konuşmacılar ateşli söylevler verdiler. Adına söylevler verilen ölü, Çetin'in az ötesindeydi. Yanlışlıkla Çetin diye Çetin'in mezarına gömülen Ermeni kadınını, yine bir yanlışlıkla memlekete büyük hizmetleri geçen adam sanmışlardı. Gerçekte o büyük adamın mezarının taze toprak yığınına da, üstünde Çetin'in adı yazılı bir tahta parçası sokmuşlardı..

Çetin'in akrabaları, ölümünden sonra onun başına gelen yanlışlıkları çok merak ediyorlar. Çetin cennete gidecekken yine bir yanlışlığa uğrayıp da cehenneme mi gitti, yoksa yaşarken işine hiç yaramayan yanlışlıklar ölümünden sonra olsun lehine döndü de, yeri cehennemken Çetin cennete mi girdi?

Kısacası Çetin, memleketimizin yeri doldurulmaz bir yanlışlıklar kurbanıydı.

Elbet Çetin'i tanıdınız. Çetin sizsiniz benim, odur, hepimiziz. Bakın çevremizde olup bitenlere, hepimiz de yanlışlıkla yaşayıp yanlışlıkla ölmüyor muyuz?

SON